

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloletého M. Z., nar. X.**, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, dieťa rodičov Ing. M. Z., nar. X., bývajúceho v M., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. M. M., advokátom so sídlom v P. a M. Z., nar. X., bývajúcej v H., **o úpravu styku**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15 P 377/2008, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 22. novembra 2010 sp. zn. 6 CoP 6/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie otca **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove prvým výrokom označeného uznesenia odmietol odvolanie otca Ing. M. Z. smerujúce proti výroku uznesenia Okresného súdu Poprad zo 4. mája 2010 č. k. 15 P 377/2008 – 106 o ustanovení znalkyne z odboru psychológia na vypracovanie znaleckého posudku. Odmietnutie odvolania odôvodnil odvolací súd jeho neprípustnosťou, keďže smerovalo proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania (§ 202 ods. 3 písm. a/ O. s. p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal otec maloletého Ing. M. Z. dovolanie, v ktorom namietal nariadenie znaleckého dokazovania vo veci. Súdom vytýkal, že maloletý M. Z. nebol doposiaľ v konaní vypočutý, čo považoval za inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Matka a kolízny opatrovník maloletého sa k podanému dovolaniu vyjadrili tak, že s nariadením znaleckého dokazovania súhlasia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovolanie podané proti výroku uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Nejde o zmeňujúci ani o potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu, preto prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta

druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť aj odmietnutím odvolania účastníka, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené všetky predpoklady. V danej veci však o takýto prípad nejde.

Odvolací súd správne odmietol odvolanie otca smerujúce proti uzneseniu prvostupňového súdu o nariadení znaleckého dokazovania, pretože ide o uznesenie, ktoré patrí medzi uznesenia upravujúce vedenie konania, proti ktorým odvolanie v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. nie je prípustné. Správnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania mu preto neodňal možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie otca maloletého podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov dovolacieho konania z dôvodu, že konanie mohlo byť začaté aj bez návrhu (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová